



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Λάρισα 25-11-2016

ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 565

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη Αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των υπ αρ. 319 έως 324/2016 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, Τμήμα Α΄ Μονομελές.

Στη Λάρισα σήμερα 25-11-2016 ημέρα της εβδομάδας Παρασκευή και ώρα 09.00 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 77478/18-11-2016 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Νταή Παναγιώτη, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 2181/11-11-2016 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ.κ. 1) Νταής Παναγιώτης ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Αδαμόπουλος Αθανάσιος, 4) Αναστασίου Μιχαήλ, 5) Σούλτης Γεώργιος και 6) Δαούλας Θωμάς.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, μετά από συζήτηση σχετικά με το θέμα: **Άσκηση ή μη Αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των υπ αρ. 319 έως 324/2016 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, Τμήμα Α΄ Μονομελές** και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 του Ν.3852/10.
2. Τις με αριθμό 319 έως 324/2016 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, Τμήμα Α΄ Μονομελές
3. Το με αριθμ. πρωτ. 77824/18-11-2016 γνωμοδοτικό σημείωμα του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, το οποίο έχει ως εξής:

Με τις υπ.αρ. 319/2016, 320/2016, 321/2016, 322/2016, 323/2016 και 324/2016, αποφάσεις του Μονομελούς Διοικητικού Εφετείου Λάρισας (Τμήμα Α) απορρίφθηκαν εφέσεις του Δήμου Λαρισαίων κατά των υπ.αρ. 552/2013, 553/2013, 554/2013, 555/2013, 556/2013 και 557/2013 αποφάσεων του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας με τις οποίες έγιναν δεκτές προσφυγές της ο.ε με την επωνυμία Σ.ΜΕΣΣΗΣ – Α.ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ΟΕ με τις οποίες ακυρώθηκαν φορολογικές εγγραφές στους βεβαιωτικούς καταλόγους για δημοτικό τέλος χρήσης για αυθαίρετη κατάληψη κοινόχρηστου χώρου καθώς και διπλάσιο πρόστιμο λόγω του ότι είχε επιβληθεί ήδη δύο φορές το αναλογούν τέλος και πρόστιμο εντός του ίδιου έτους (βλ. ΣΤΕ 2970/1995), για ποσά κυρίου τέλους και προστίμου ύψους 1.410, 846, 1.410, 1.410, 1.410 και 282 ευρώ, αντίστοιχα.

Σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 4 του πδ 18/1989 : **«4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ,** εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας». Η διάταξη αυτή παρά την έντονη κριτική που δέχτηκε, κρίθηκε συνταγματική με σωρεία αποφάσεων του ΣΤΕ (Βλ. ενδεικτικά 3476/2011, Ολομ, 1327/2009, 3857/2009, 1913/2010, 444/2011, 3595/2011). Ομοίως, κρίθηκε, ότι δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν χρηματικές διαφορές αν το αντικείμενο τους δεν

υπερβαίνει το ποσό των 5000 ευρώ. Ειδικά στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση. Στις φορολογικές εν γένει διαφορές περιλαμβάνονται, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 505/1976 και αυτές που αναφέρονται κατά την επιβολή από τους ο.τ.α φόρων, τελών, δικαιωμάτων, εισφορών κλπ επιβαρύνσεων, όπως και συναφών προστίμων (ΣΤΕ 761/2014).

Επομένως τυχόν άσκηση αιτήσεων αναιρέσεων δεν θα είχε, κατά τη γνώμη μας, πιθανότητες ευδοκίμησης, αφού τα ποσά των κρινόμενων διαφορών είναι, σε κάθε περίπτωση μικρότερα από 40.000 ευρώ. (Βλέπετε και ΣΤΕ 1282 -3-4-5-6/2014) και 5000 ευρώ.

Με βάση τα παραπάνω, κατά τη γνώμη μας, δεν υφίστανται πιθανότητες ευδοκίμησης σε περίπτωση άσκησης αίτησης αναιρέσεως. Κατόπιν τούτου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει την άσκηση ή μη αναιρέσεων κατά των πιο πάνω αποφάσεων.

Συνημμένα : Οι αναφερόμενες αποφάσεις (Σχετική και η υπ.αρ. 302/2015 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής)

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των υπ αρ. 319 έως 324/2016 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, Τμήμα Α΄ Μονομελές, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΤΑΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

**ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΑΟΥΛΑΣ ΘΩΜΑΣ**